

Đêm ấy, khi cha vừa ăn cơm xong, em bước đi nhón gót nhẹ nhàng đến gần, dồn hết tất cả can đảm và nói:

- Cha, con có chuyện muốn xin cha ạ!

Cha quay, mỉm cười:

- Chuyện gì vậy Mi-lô?

Em thủ thỉ:

- Ở trường con vừa mở lớp học chơi trống. Con rất thích trống và ước mơ được học. Cha cho con đăng ký tham gia nhé?

Cha trầm ngâm:

– Học trống à? Con có chắc mình sẽ theo học chăm chỉ không? Chơi trống đâu phải dễ!

Em nhìn thẳng vào mắt cha, quyết tâm:

– Con hứa sẽ chăm chỉ luyện tập. Con thích nhịp điệu của trống lắm! Con muốn sau này có thể biểu diễn trong ban nhạc trường mình nữa. Con sẽ không lơ là việc học đâu, cha tin con nhé!

Cha nhìn em, ánh mắt dịu dàng hơn. Sau một lúc suy nghĩ, cha xoa đầu em và nói:

– Được rồi, Mi-lô của cha! Nhưng con phải giữ lời hứa đấy nhé!

Nghe cha đồng ý, em vui sướng như muốn nhảy cẫng lên. Em cảm ơn cha rồi rít, lòng tràn ngập niềm hạnh phúc.